

[Bernhard Baunsgaard]

overskue. Det er et spørgsmål, som vi må drøfte meget grundigt, om det er muligt, hvis ministeren agter at fortsætte med den slags love, hvis ministeren virkelig insisterer på at vedtage love, der har tilbagevirkende kraft, og hvis retsvirkning man ikke kan overskue, at fortsætte med at medvirke til ministerens love på andre områder.

Flygaard (DR):

Jeg forstod på ministeren, at han synes, det tal, retsforbundet havde nævnt i sit ændringsforslag om de 100.000 kr., var et stort tal. Jeg vil gerne på den foranledning spørge ministeren, om han ikke vil erkende, at det for så vidt er et teknisk spørgsmål, hvilket tal man vil skrive; at man nok er dækket ind over for fremmedarbejderne ved at skrive de 100.000 kr., men at det i øvrigt ikke havde gjort nogen forskel, om man havde skrevet en mill. kr. fremfor de 100.000 kr.

Dernæst vil jeg gerne stille ministeren et spørgsmål, for jeg kom lidt i tvivl efter ministerens formulering. Jeg håber ikke, ministeren er af den opfattelse, at fremmedarbejderne i højere grad end danskere, der bor her i landet, udnytter den eksisterende lovgivning, for så synes jeg nok, vi har fået et yderligere moment med ind i sagen.

Så gjorde ministeren også senere i sin svartale den bemærkning, at man ville sikre helheden, men at man ikke kunne være sikker på, om man nu kunne gøre det. Hvis ministeren ville have været sikker, kunne han jo have tilendebragt sine overvejelser på området, før han søgte en lovgivning gennemført; nu kan ministeren komme til at stå i den situation, at han ikke kan få en lovgivning igennem. Jeg skal gerne herfra tilkendegive, at retsforbundet er meget velvilligt indstillet over for en lovgivning til efteråret, men det er en ubetinget forudsætning, at der ikke er nogen som helst form for forskelsbehandling set i relation til den problemstilling, vi diskuterer i dag.

Så vil jeg også gerne komme med den bemærkning til hr. Hagen Hagensen, at med den meget store usikkerhed, som hr. Hagen Hagensen synes der råder på området, undrer det mig alligevel, at de konservative ud fra deres grundopfattelse vil stemme for et sådant forslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg er nødt til at præcisere, at der er tale om en høj grad af pindehuggeri i diskussionen om, hvorvidt vi ikke kender retstilstanden efter vedtagelsen af dette forslag. Det, der er problemet, er stadig væk situationen, hvis ydelsen nedsættes, fordi denne skatte-lovgivning ændres. I 9 ud af 10 tilfælde, er jeg overbevist om, vil ændringen af kontrakten, hvis den overhovedet sker – vedkommende, der betaler, kan jo godt fortsætte med at betale, vi laver kun om på de skattemæssige virkninger af betalingen – ske ved, at man kommer og præsenterer en gensidigt aftalt og ændret kontrakt, og så er vi enige om, at så er der ikke noget problem.

Så kan der være situationen, hvor der er taget skatteforbehold. Så er der heller ikke noget problem, antagelig. Og endelig kan der være den situation, hvor der egentlig ikke er taget noget forbehold, hvor der ikke klart er en gensidig aftale om nedsættelse af ydelsen, og dér kunne det teoretisk set være private søgsmål, der løb meget længe ved domstolene i et eller andet land. Det er derfor, jeg mener, at der er brug for, at skattemyndighederne har en kulant praksis, og det er det, vi vil give en vejledende anvisning om, sådan at man ikke afventer en aftale, en privatretlig afgørelse af, om der er tale om bristede forudsætninger. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at diskussionen om tilbagevirkende kraft har mange aspekter, og jeg tror ikke, der er nogen i dette ting, der er i stand til at definere helt klart, hvad man forstår ved tilbagevirkende kraft. Jeg mener, at vi har vedtaget indtil flere lovforslag, også i denne samling, også med det radikale venstres medvirken, som en eller anden nok kunne sige havde tilbagevirkende kraft. Det er en diskussion, som aldrig vil finde sin afslutning, og som efter min opfattelse heller ikke er særlig meningsfyldt.

Så spørger hr. Flygaard – og det synes jeg er et meget relevant spørgsmål, som jeg forstår – om dette lovforslags fremsættelse er udtryk for, at regeringen eller jeg skulle mene, at gæstearbejderne i højere grad havde lyst til at udnytte lovgivningen, at misbruge lovgivningen, end danskere havde. Selvfølgelig ikke. Det, der er problemet med denne paragraf i ligningsloven, er, at den giver